

מרגש: הגב' רחל הבר תחוי אשת הרוב אברהם ישועהו הבר זצ"ל בפרקיו יומן מחייו ארוכי המעש

[42]

אל תספרו את הספר

במילים אחרות: היה לנו תורם - יניב. היה גם נתרם - יניב עצמו, והיה ניתוח הסרת כליה והתבצעה השתלה. ספרו מזהים של רצון לתורם חיים. רצון שהניב מתנת חיים ליניב עצמו!! *

"נוציא חוברת עם הסלוגן 'תרמתנו ונושעתה', אמר אותו פעיל. "ኒקח את הספר של יניב ונפרנס אותו בחלקה הראשון של החוברת, נצף טיפורי ישועות נספחים בעמודים האחרים ולבסוף נעצר מידע רפואי ונסביר על התהילה". עיניים נדלקו סכיב השולץ. הרעיון היה החדני ומיזח, אולי אפשר לקדם? אך מבטו של בעל הפק לפולדה, "לעולם לא", הוא אמר בנהישות מה?

הנוכחים היו מופתעים. "לעולם לא נפרנס טיפורי ישועות על התרומה. לעולם לא נשכנע לתורם כליה. אנחנו כאן כדי לשיעםumi שרצו, אנחנו כאן כדי להנגיש את החומר לספק מידע לאילו שתרים אחריו, לוותה את התהילה ולשדר בין חוליה לתורם, אבל לנשות לשכנע אנשים לקום ולתורם כליה?? זה והא"

לרגע נשמעו בו רק קולות נשימה ולאחר מכן החסיף בעלי, הפעם קולו רך יותר: "תרמת כליה אינה תרומה כספית. תרומת כליה היא מעשה גבוהה"

זה מסע לא פשוט שצריך לעשות אותו רק מי שבשל במאמה. כליה אינה עשרה שקלים שאפשר לתורם על הדורך, כליה היא חיים, היא תהילה והבשלה פנימית, ולעולם לא משתמש בסיפור ישועה, מופלאים ככל שהוא, כדי לשדר אנשים לגשת לתחילה. למעשה, בשום פנים ואופן לא אסכים לעולם לשדר איש לגשת לתהילה".

הדברים היו חזים וכברורים. וכולנו קיבלנו שיעור נוסף במתנה לחיים.

יהיה משהו לא ברור בבדיקה. גם הטכני שבחן את הבדיקה ציין משהו כהערה, אך אף אחד עדין לא נתן על כך את הדעת. בעלי כן.

למהרת צלצל ליניב. "אני רוצה שתיגש בדחיפות לדופא מומחה, משהו לא נראה לי בתוצאות בדיקת האולטרא-סאונדר", ביקש.

יןיב סבר וקיבל. כבר ביום הבא נקבע לו תור דחוף לפروفסור קלואונר, שהיה באותה תקופה מנהל החטיבה הכירורגית בבית החולים 'איכילוב'.

משם החלו הדברים להתגלגל ומהירות. גידול התגלגה על העורק המוביל לכליות של יניב. לא היו סימנים חיצוניים וגם לא תסמינים יוצא דופן. למעשה, לא היה סביר להזות את הגידול בשלב מוקדם אם לא האולטרו-סאונדר שגעשה חלק מהתהילה התורמתה.

תרומות הכליה בוטלה ופרופסור קלואונר החל לטפל בניב ובכליותיו. לאחר בדיקות וטיפולים נקבע תאריך לנחתות, וכולנו במתנת חיים, נשאנו תפילה לרופאותו של האיש.

שעות חלפו והניתוח הסתיים בהצלחה, ברוך ה'. "הוא תרם כליה, החולה שלנו", סח פרופסור קלואונר לבניי שחידד אזהניים. "ביצעתך כבר אין ספור ניתוחים, בנייהם אף ניתוחים מסובכים מאוד, אבל ניתוח כזה מעולם לא ערכתי. אף פעם לא לקחת מאדם תרומות כליה עבור... עצמו".

מה פירוש? כדי להסידר את הגידול, הוסרה כליהו של יניב נוקתה בזיהירות ובמלאת מחשבת. כאשר הייתה נקיה נטל הרופא את הצד וכתה להשתתלה כליה במקומה בגוףו של יניב.

לפני כשונה שנים, ישיבת תכנון סורתה בחדרון מתנת חיים' "הרוב הבר, השבתי על רעיון גדול!!" פעיל הארגון היה נלהב. חמשת הנוכחים הרימו את עיניהם מן הבירך עליו עמלו בשעות האחזרנות. תכנון חוברת ההסברת העומתת דרש מהם להפעיל מוח ולב. "הרוב זכר את הספר של יניב?" שאל האיש. בעלי הנהן. וודאי, מי יכול לשוכח ספר שכזה?

"אנחנו יכולים להשתמש בו!" התלהב האיש. "גלא על הסלוגן של 'תרמתנו ונושעתה'; 'תרמתנו כליה וניצלתי מכליה' או 'תרמתי כליה וחכמי לשועה'. זה הרוי קורה בתדיות גבוהה, אנשים תורמים כליה וזוכים לישועות בכל החומי החיים שלהם, בוואו נספר על כך לכולם".

הפעיל היה נלהב. הסלוגן של 'תרמתנו ונושעתה' החל לזרוץ באotta תקופה והרעין שלו היה באמת מוצלח. בטוח אם נקדמים לו את הספר של יניב. *

יןיב בן דהאן היה איש אציל שביקש לתרום כליה. הוא עבר את הבדיקות הראשונות, נמצא כשיר ומותאם והתקדם אל בדיקת ההדמיה. הבדיקה נערכה וניב ניב שלח את התוצאות למיל של בעלי.

בשעת לילה מאוחרת התישב בעלי על

התיק. בדרך כלל סקרת התוצאות הייתה פערלה מהירה, הוא כבר היה מומחה לפיענוח המונחים הרפואיים וקרא את התיקים במילונות ובמקצועיות. אך הפעם הייתה זאת שונה.

